II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 februari 1997

betreffende door Italië voorgenomen sluitingssteun ten gunste van Mini Acciaieria Odolese in het kader van de herstructurering van de Italiaanse particuliere ijzer- en staalsector

(Slechts de Italiaanse tekst is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/332/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 houdende communautaire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie [1], inzonderheid op artikel 4,

Na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken [2] en hiermee rekening houdend,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Bij brief van 15 december 1995 stelde de Commissie de Italiaanse autoriteiten in kennis van haar besluit, de procedure van artikel 6, lid 4, van de destijds geldende Beschikking nr. 3855/91/EGKS van de Commissie in te leiden met betrekking tot de voorgenomen steun in het kader van het programma voor de herstructurering van de Italiaanse particuliere ijzer- en staalsector ten gunste van onder meer Mini Acciaieria Odolese (hierna „MAO" genoemd).

In haar beschikking van december 1994 tot goedkeuring van de steunmaatregelen die zijn voorzien in de Italiaanse wet nr. 481 van 3 augustus 1994, hierna „wet nr. 481/94" genoemd, betreffende de herstructurering van de Italiaanse particuliere ijzer- en staalsector, had de Commissie, na te hebben vastgesteld dat deze in overeenstemming was met Beschikking nr. 3855/91/EGKS en in het bijzonder met het bepaalde in artikel 4 daarvan, de Italiaanse autoriteiten de verplichting opgelegd, individuele gevallen van toepassing van deze wet vooraf aan te melden. Dezelfde beschikking bepaalde, dat om voor sluitingssteun in aanmerking te komen, een onderneming gedurende het gehele jaar 1993 en in 1994 tot en met de maand februari (toen wetsdecreet nr. 396/94, dat nadien is omgezet in wet nr. 481/94, bij de Commissie werd aangemeld) gemiddeld ten minste met één ploeg per dag, dat wil zeggen ten minste acht uur per dag gedurende vijf dagen per week, moet hebben geproduceerd.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikte, bleek dat MAO wel aan de in artikel 4 van de genoemde beschikking vastgestelde andere voorwaarden met betrekking tot sluitingssteun voldeed, doch op het ogenblik van haar sluiting niet regelmatig had geproduceerd.

Bijgevolg was het voor de Commissie uiterst moeilijk vast te stellen, of de onderhavige steun verenigbaar was met de gemeenschappelijk markt. Zij besloot daarom ten aanzien van de bovenvermelde steun de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS in te leiden.

II

In genoemde procedure verzocht de Commissie de Italiaanse regering haar opmerkingen te maken terwijl de andere lidstaten en overige belanghebbenden door middel van de bekendmaking van het besluit tot inleiding van de procedure in kennis werden gesteld.

[1] PB nr. L 338 van 28. 12. 1996, blz. 42.
[2] PB nr. C 101 van 3. 4. 1996, blz. 4.

Bij twee brieven van 22 augustus 1996 deelden de Duitse regering en de Wirtschaftsvereinigung Stahl de Commissie hun opmerkingen mede, die bij brief van 16 september 1996 aan de Italiaanse autoriteiten werden toegezonden. In deze opmerkingen ondersteunden de genoemde derden de inleiding van de procedure door de Commissie.

In antwoord op de inleiding van de procedure en de opmerkingen van derden voerde de Italiaanse regering het volgende aan:

— hoewel zij zich baseerde op de beschikking van december 1994 die de Italiaanse autoriteiten de mogelijkheid bood objectieve criteria voor te stellen, opdat bedrijven waarvan de productie onder 25 % van hun capaciteit was gebleven, ook voor sluitingssteun in aanmerking konden komen, had de Commissie zich in haar besluit tot inleiding van de procedure ertoe beperkt, de door Italië als alternatief voor het begrip „regelmatige productie" voorgestelde criteria ongeschikt te achten;

— bij de voorlegging van deze criteria ter beoordeling aan de Commissie waren de Italiaanse autoriteiten ervan uitgegaan dat de geringe of ontbrekende productie van enkele ondernemingen in 1993 en de eerste maanden van 1994 niet was toe te schrijven aan de wil de ijzer- en staalmarkt te verlaten noch aan de veroudering of niet-concurrendheid van de productie-installaties, doch eerder aan ongunstige conjuncturele omstandigheden, verbonden met financiële moeilijkheden en een marktcrisis;

— het ter beoordeling aan de Commissie voorgelegde geval betrof installaties waar zich geen productiviteitsproblemen als gevolg van technische factoren voordeden. In sommige installaties waren recentelijk omvangrijke moderniseringsmaatregelen getroffen om de efficiëntie te vergroten en in alle installaties was steeds regelmatig onderhoud verricht, zodat ook nu nog met betrekkelijk bescheiden kosten en op korte termijn opnieuw geheel regelmatig zou kunnen worden geproduceerd.

III

Uit hoofde van haar productie valt de betrokken onderneming onder het EGKS-Verdrag. Artikel 4, onder c), EGKS-Verdrag bepaalt dat door de staten verleende subsidies of hulp in welke vorm ook, als zijnde onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal worden afgeschaft en zijn verboden binnen de Gemeenschap. De enige uitzonderingen die eventueel op het aldus vastgestelde algemene verbod kunnen worden toegestaan, worden uitdrukkelijk en limitatief in artikel 2 (steun voor onderzoek en ontwikkeling), artikel 3 (steun voor milieubescherming) en artikel 4 (steun bij sluiting) van Beschikking nr. 2496/96/EGKS opgesomd; deze beschikking, hierna „Staalsteuncode" genoemd, is op 1 januari 1997 in werking getreden.

Het bestaan van afwijkingen van het algemene verbod van steun aan de ijzer- en staalindustrie van artikel 4, onder c), EGKS-Verdrag, is niet bedoeld om de communautaire regeling betreffende steun aan de ijzer- en staalindustrie, die wordt gerechtvaardigd door de ernstige mededingingsdistorsies die met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun zou kunnen veroorzaken in een sector die uiterst gevoelig blijft, minder streng te maken. Derhalve dient deze communautaire regeling strikt te worden nageleefd, hetgeen impliceert dat steun aan een ijzer- en staalonderneming alleen kan worden toegestaan, indien de Commissie heeft kunnen nagaan dat daadwerkelijk aan de voorwaarden van de Staalsteuncode is voldaan.

Vastgesteld moet worden, dat in het onderhavige geval aan alle voorwaarden is voldaan, waaronder de voorwaarde betreffende de regelmatigheid van de productie, die de aanleiding voor de inleiding van de procedure vormde.

De Staalsteuncode geeft — al stelt hij als voorwaarde voor de steunverlening dat een onderneming tot het tijdstip van de aanmelding van de sluitingssteun geregeld fabriceert — geen duidelijke definitie van het begrip regelmatigheid. Om deze reden heeft de Commissie in haar beschikking van december 1994 bepaald dat aan dit criterium wordt voldaan, wanneer de steunontvangende onderneming gedurende het gehele jaar 1993 en in 1994 tot en met 28 februari (de datum van de aanmelding bij de Commissie van wetsdecreet nr. 396/94 dat door het Italiaanse Parlament is omgezet in wet nr. 481/94) gemiddeld ten minste met één ploeg per dag, dat wil zeggen ten minste acht uur per dag gedurende vijf dagen per week, moet hebben geproduceerd. De Commissie bepaalde voorts dat de Italiaanse autoriteiten op basis van objectieve criteria konden aantonen, dat een onderneming die niet aan dit criterium voldeed, toch regelmatig EGKS-ijzer- en staalproducten had vervaardigd. Om vast te stellen of aan de voorwaarde van regelmatige productie is voldaan, moet de Commissie de steun in een dergelijk geval beoordelen in het licht van de specifieke omstandigheden ervan.

Het doel van artikel 4 van de Staalsteuncode en de beschikking van december 1994 van de Commissie, is duidelijk: sluitingssteun mag slechts worden toegekend aan ondernemingen met belangrijke activiteiten, dit wil zeggen met een regelmatige productie op de ijzer- en staalmarkt. Daarentegen heeft de Gemeenschapswetgever het niet noodzakelijk of dienstig geacht, een afwijking van het algemene verbod van artikel 4, onder c), EGKS-Verdrag toe te kennen voor gevallen waarin als gevolg van de sluiting van een onderneming die niet regelmatig produceert, belangrijke gevolgen voor de markt ontbreken. Bijgevolg kunnen andere criteria dan het door de Commissie in haar beschikking aangegeven criterium worden toegestaan, mits deze geschikt zijn om de regelmatigheid van de productie aan te tonen.

Het merendeel van de door de Italiaanse regering voorgestelde criteria is evenwel niet geschikt om aan te tonen dat de betrokken onderneming regelmatig heeft geproduceerd, doch alleen dat daartoe de mogelijkheid bestond.

Een ruime interpretatie, volgens welke voor steun ook ondernemingen in aanmerking zouden kunnen komen die niet regelmatig produceren, maar die slechts in staat zijn regelmatig EGKS-producten te vervaardigen, laat het bepaalde in artikel 4 van de Staalsteuncode niet toe.

De door de Italiaanse autoriteiten in het onderhavige geval verstrekte aanvullende gegevens, zijn voor de Commissie evenwel aanleiding vast te stellen dat:

— bij een in aanmerking te nemen maximaal mogelijke productie in 1993 van 139 000 ton de bezettingsgraad van MAO 22,3 % bedroeg;

— MAO in de maanden juli en augustus van 1993 zeer omvangrijke investeringen in de eigen installaties gedaan heeft (bouw van een nieuw koelbed voor de warmwalserij), waardoor de productie in deze twee maanden vrijwel geheel kwam stil te liggen;

— op basis van de gemiddelde maandelijkse productie in 1993 de productie-uitval bij MAO door de aanleg van het nieuwe koelbed kan worden geraamd op 5 166 ton (1);

— hieruit voor MAO een bezettingsgraad resulteert van 26 % van de maximaal mogelijke productie.

Gezien de bezettingsgraad die MAO bij ontstentenis van de omvangrijke werkzaamheden in de walserij had kunnen bereiken, zijn er bijgevolg redenen om aan te nemen dat de onderneming ten tijde van de sluiting regelmatig produceerde (dat wil zeggen gemiddeld ten minste met één ploeg per dag gedurende vijf dagen per week).

IV

In het licht van het voorgaande, met name de aan het einde van deel III uiteengezette feiten, moet worden geconcludeerd, dat de sluitingssteun ten bedrage van 5 437 miljoen lire die Italië voornemens is aan MAO te verlenen, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden verklaard, omdat deze steun aan de in artikel 4 van de Staalsteuncode bepaalde voorwaarden voldoet. Bijgevolg kan de ten aanzien van deze steun ingeleide procedure worden beëindigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door Italië voorgenomen staatssteunmaatregelen ten gunste van Mini Acciaieria Odolese in het kader van de herstructurering van de particuliere ijzer- en staalsector zijn verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. De verlening van deze steun ten bedrage van 5 437 miljoen lire is bijgevolg toegestaan.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 26 februari 1997.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

(1) Als volgt berekend: 31 000 ton (jaarproductie) / 12 maanden × 2 (juli + augustus). De onderneming was in de maanden juli en augustus van de aan 1993 voorgaande jaren steeds in bedrijf geweest (augustus 1992: 7 034 ton; augustus 1991: 4 500 ton; augustus 1990: 5 993 ton).